

LATINE: PERSEUS ET ANDROMEDA

Mª TERESA BELTRÁN, Mª TERESA CASES, MERCEDES GARCÍA

(Grupo Galatea)

grupogalatea@gmail.com

Aeolus aeterno carcere ventos clauserat et clarissimus alto caelo ortus est. Perseus ab utraque parte pedum pennis ligat et unco telo accingitur, atque motis talaribus aera findit. Gentibus innumeris relictis, Aethiopum populos arvaque conspicit.

Illic iniustus rex Ammon inmeritam Andromedan maternae linguae poenas pendere iusserat. Cum Perseus eam religatam brachiis ad duras rupes vidit, marmoreum opus esse ratus est, sed levis aura capillos movit et lacrimae tepido fletu ex virginis oculis manaverunt. Ille inscius stupet et imagine correptus paene suas pennas in aere quaterere oblitus est.

Ut primum stetit, dixit “pande requirenti nomen terraeque tuumque et cur vincla geras.” Primo illa silet nec virum adpellare audet. Lumina, quod potuit, lacrimis

obortis inplevit. Et, nondum memoratis omnibus, unda insonuit et belua veniens inmenso ponto inminet et sub pectore aequor latum possidet.

Tum virgo conclamat; genitor lugubris et mater, ambo miseri, adsunt, nec secum auxilium, sed dignos fletus plangoremque tempore ferunt et in vincto filiae corpore adhaerent, cum sic hospes ait:

“Vos lacrimarum longa tempora manere potestis, sed ad opem ferendam brevis hora est. Egomet Perseus, Iove natus et illa, quam Iuppiter clausam fecundo auro inplevit, Gorgonis anguicomae superator et cum alis iactatis per aerias auras ire ausus, certe a vobis generum omnium optimus praeferrer, si hanc virginem peterem; interea tantis dotibus tempto et paciscor addere meritum, ut, si numina mihi faveant, Andromeda mea sit si mea virtute servata sit.”

Sic Perseus locutus est. Statim virginis parentes, eius verbis auditis, legem accipiunt et orant promittuntque super regnum dotale.

[Texto adaptado de Ovidio, *Metamorfosis*, IV, 663-705]

Andrómeda, Perseo y Cefeo (tomado de theoi.com)